

«ЗОЛОТИЙ ЯГУАР», ВІДДЗЕРКАЛЕНИЙ У ЗОРЯНСЬКОМУ СКЛІ

Станіслав Савінський — золотому ягуару: і не таких приборкував.

8 грудня 2000 року спільному українсько-канадському підприємству «АД-Зоря» було вручено видання «Золота книга ділової еліти України». В унікальному презентаційному виданні розміщена реклама про підприємство та його керівників. Презентація видання відбулася на міжнародному форумі економічної співпраці «Україна і світ. Партнерство в ім'я злагоди і розвитку». За висок в оздоровлення економіки, розвиток інтеграційної та інвестиційної діяльності, видуск високоякісної продукції та бездоганну репутацію в бізнесі генеральний директор СП «АД-Зоря» Станіслав Савінський відзначений почесною нагородою «Золотий ягуар». Нагорода була вручена на III Конгресі ділових, наукових і творчих кіл України в грудні минулого року. На цьому ж форумі підприємство з нашого району отримало свідоцтво та Знак «Вища проба», а це означає, що якість його продукції найкраща не тільки в Україні, але й у країнах СНД.

але й у країнах СНД.

...Колись обов'язковим об'єктом екскурсії по колгоспу «Зоря» був склизавод - гордість цього елітарного господарства. Той, хто побував на ньому, пам'ятає, як по конвеєру неспішно рухалися від єдиної печі зелені трилітрові банки, значна частина з яких приречено наближалася до свого кінця - емкості для склобою, зате інші благополучно відрапливалися за призначенням, примножуючи славу орденосного господарства. З плінним часу змінювалися обставини життя й орієнтири. Колгосп перетворився на агрофірму, а через трохи знову довелось змінювати висуву. Але попри усілякі віяння, попит на склотару не падав, радше навпаки.

На щастя, колишньому колгоспному склизаводиків не довелося розділити долю багатьох виробництв в Україні, які через кризу припинили своє існування. Натомість йому судилося зазнати фантастичної метаморфози і перетворитися на сучасне підприємство світового рівня. Щоправда, цей процес був далеко не безболісним - довелося і балансувати на краю прірви, коли вже вивершений на понад 70 відсотків об'єкт (а проєкт розбудови заводу був розроблений ще в 1989 році), оснащений суперобладнанням, не було змоги закінчити через нестачу коштів, а держава виявилася неспроможною надати допомогу.

Опустивши драматичні деталі, зазначимо, що в критичний момент зголо- сився ентузіаст, який уможливив з'яву в нашому районі такого дива - спільного українсько- канадського підприємства «АД-Зоря». Нині це великий промисловий об'єкт, на якому виготовляється 200 млн. одиниць продукції на рік, понад 50 видів, а її якість найкраща не тільки в Україні, а й у країнах СНД, а серед 17 заводів, які належать компанії «Consumers Packaging Inc.» - найбільшого виробника

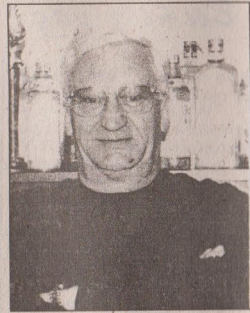
скляного посуду в Канаді, єдиної в Північній Америці компанії, яка отримала сертифікат якості 1509001 за стандартами склотар, у плані ефективності - наші найкращі. Бажаючи оглянути його захоплено роззираються у велетенському цеху, автоматизованому до такої міри, що він здається майже безлюдним, а до функцій робітників входить гетьовно контроль за роботою механізмів та спостереження за екранами комп'ютерів, на яких подається повна картина технологічного процесу. Найяскравішою його точкою у буквальному розумінні є

Браку практично немає.

«гарячий кінець», де гігантські ножиці безперервно розрізають два вертикальні струмені розплавленої шихти (приготовленої за спеціальною технологією) на краплі - майбутні скляні вироби, які, впадши у шаблон, набувають потрібної форми, щоб вивільнившись з нього, з'явилися на конвеєрі у подібі пляшки чи банки. Лише незначний відсоток з них вивіється браком. Решта, пройшовши через прискіпливий контроль, прибуде до великого піддона, де ніжні шупальця робота обережно вибудують багатоярусний скляний куб, який інший механізм акуратно «одягне» в поліетиленову плівку і вперед до замовників! Але про них - трохи згодом. Наразі

повернімося до тих, кого ми побіжно згадали - до ентузіастів, які повірили в перспективи майбутнього склотарного підприємства і доклали всіх зусиль, щоб воно запрацювало. Це - громадянин України Станіслав Веніамінович Савінський та Тарас Михайлович Солтис. Вони разом працювали у відомій канадській компанії «Consumers

Роберт Рівз на тлі своїх «ексклюзивів».

Packaging Inc.» були її представниками в Україні.

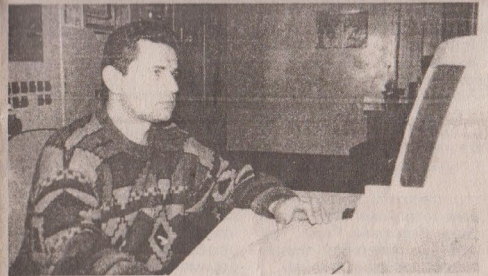
Станіслав Савінський - наш земляк, уродженець Рокитного. Закінчивши Київський державний університет, здобув фах біолога, займався науковою роботою, захистив кандидатську дисертацію. Однак ситуація в Україні не сприяла науковим студіям, тож після вісімнадцяти років зайняв улюблену справу - працював у Веніамінович змушений був робити вибір: або виїхати за кордон, щоб продовжувати працювати для науки, або шукати нове поле діяльності в Україні. Він вибрав друге, тобто перекаваліфікацію. Досконало володіючи англійською, став представником згаданої вже канадської компанії. Завдяки своїй наполегливості вивчив

тандем Савінський-Солтис виявився саме тим рушієм, який поставив крапку над «і». Звісно, зусиль це вимагало чималих, адже йшлося про великі кошти, потрібні для завершення об'єкта. Точніше - 25 млн. доларів США. І вони були віднайдені. Допомога підтримка Міністерства фінансів України, Міністерства економіки, Європейського банку реконструкції та розвитку. Інвестувала будівництво склизаводу і подальше функціонування спільного українсько- канадського підприємства компанія «Consumers Packaging Inc.»

Закіпила робота, завод готувався до пуску. З новим персоналом знайомили канадські фахівці. Пуск відбувся наприкінці грудня 1998 року, а в перших числах січня нового року з'явилася перша партія комерційної продукції. Спочатку то були стандартні пляшки і баночки - цього вимагав ринок. З часом в Україні з'явилися якісні напої, які треба було розливати у вишукані пляшки. Отож і склотару мала бути на рівні, близькому до художнього. Так, наприклад, під горляку «Перша гілля» виготовляється ексклюзивна пляшка, яка з'явилася вже і в Канаді. Шістьдесят відсотків продукції

прикладом того, яким чином слід їх вирішувати. Назагал, ефективним виявився симбіоз американської кмітливості та українського працелюбства, про що свідчать згадані нагороди та відзнаки. До речі, пан Рівз постійно підкреслює, що українські робітники навіть порівняно з канадськими є більш відданими справі та набагато швидше засвоюють виробничі процеси. І люди справді тут працюють, як кажуть з воликом. Звісно, оптимізму додає те, що працівникам заводу без затримок виплачують заробітну плату, а підприємство працює стабільно, вчасно розраховується з поставальниками сировини, енергосіть, вчасно сплачує всі податки до бюджетів. Водночас покривається зобов'язаність по кредитах, і на даний час вже виплачено майже 11 мільйонів американських доларів. Тобто свого слова, яке дав у Кабінеті Міністрів Станіслав Савінський щодо покриття боргів (адже завод було взято не тільки з обладнанням, але й з боргами), він свято дотримується.

СП «АД-Зоря» - не просто зразкове, це - піонер в українській економіці, її

Як там справи у печач?

експортуються в Росію, Білорусь, Молдову, Казахстан, країни Балтії. Серед вітчизняних партнерів - «Союз Віктан», «Чумак», Косарський та Немирський спиртозаводи. За два роки на заводі вироблено 33514 млн. одиниць продукції. Якщо всю цю продукцію завантажити у вагони, то виїде приблизно 25 довжелезних залізничних ешелонів по сорок вагонів у кожному. На заводі працює 421 чоловік.

Але це підприємство незвичне для нас не тільки своїм оснащенням та обсягами, воно є новим за своєю структурою, радикально відмінною від типових для колишніх радянських. Крім генерального директора, управляється СП «АД-Зоря» головним виконавчим директором Робертом Рівзом, який, до речі, має майже сорокарітний досвід саме в цьому бізнесі. Крім того, у роботі підприємства бере участь спостережна рада, головою правління якої є Тарас Солтис. Така структура дозволяє Євробанку не тільки контролювати діяльність підприємства, але і робити прогнози та надавати потрібні консультації - адже за капіталом - вкладеним Євробанком у цей завод, стоять громадяни, вкладники, які довірили свої гроші і сподіваються на їх раціональне використання, яке в результаті дасть прибуток.

Щоправда, є певні проблеми, пов'язані з нестаткум вивірених системи бухгалтерії та стандартів управління, але СП «АД-Зоря» може слугувати

завтрашній день. Входячи в силу, набираючи обертів, воно втягне на свою орбіту ще й багато компаній - поставальників сировини, перевізників (щавля деталь: пісок завозиться аж... із Харкова, оскільки в місцевому забагато заліза, що надає склу зеленого відтінку, а для виготовлення прозорого скла - флінту - потрібен дуже якісний пісок; сода завозиться з Криму; зі Східної України транспортується й вапняк), створюються й нові фірми, які працюють на потреби склизаводу - з виготовлення картону, плівки, піддонів тощо. Тобто завдяки заводу з'являються нові робочі місця, розростається мережа бізнесу. Тож позитивний ефект від його діяльності важко переоцінити.

Крім вирішення складних бізнесових питань, підприємство займається й доброчинністю. Це допомога хворим, пенсіонерам, дітям-сиротам. На утриманні склизаводу - дитяча футбольна команда села Зоря. Керівництво заводу планує допомогти районній владі вирішувати деякі проблеми району. Та й саме підприємство зашкваренує співпраці з райдержадміністрацією, адже партнерські стосунки з владою необхідні й для успіху бізнесу. А у виgrassі будуть усі.

Лідія РИБЕНКО

Фото Валерія Гарматюка